

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadelebirligi23.net
mucaadelebirligi@gmail.com
t.me/mucaadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazetesi
mucaadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

02 EKİM 2024 S.27



O Ateşte Siz

2 Yanacaksınız

Cehennemin kapıları açılıyor ardına kadar. Hiçbir sınır yok artık vahşette. Hayır, 7 Ekim'den sonra... diye başlamayacağız. Son bir yıl vb. şeklinde de belirtmeyeceğiz. Nakba'dan beri süren tarifsiz Siyonist vahşet, silah teknolojisindeki gelişmeye koşut olarak katlanarak devam ediyor. Bu vahşeti tarif etmek için artık hiçbir ifade yeterli değil! Haklı olarak insanlığın diline yapışan Nazi vahşeti bile artık silik kalıyor Siyonist varlığın uygulamaları karşısında.

Siyonist İsrail'in saldırıları diyoruz. Ama okur bunu, ABD-NATO korumasında ve aktif desteğinde gerçekleşen vahşet olarak anlasın. İsrail'in kendi başına hareket ettiği, ABD'yi destek vermeye mecbur bıraktığı, yok lobi faaliyeti, yok seçim işleri... türünden ifadeler kesinlikle gerçeği yansıtmıyor.

Gerçek, bütün bu zulmün, vahşetin ABD-NATO ve diğer emperyalist devletler tarafından organize edildiğidir. (Devamı 2. sayfada...)



2 Editör
Filistin Devrimi Yenilmez



4 C. Dağlı
Sıradan İnsanlar Zamanı



7 Mücadele Birliği Platformu
Emperyalizm ve Siyonizm Yenilecek,
Savaşan Halklar Kazanacak



8 İşçi Sınıfı Sokakta



12 Zafer Direnişin ve
Direnenlerin Olacaktır

O Ateşte Siz Yanacaksınız

Manşet

(...)Bakın Lübnan'a yönelik ağır bombardıman ve sonrasında başlatılan kara saldırısına... Sözüm ona İsrail'i "Lübnan'a bir saldırı başlatmaması için uyarın" ABD'nin Savunma Bakanı, kara saldırısı başlar başlamaz "Bir daha 7 Ekim türü saldırılar olmaması için bu hareket gerekli" açıklaması yapıyor! "ABD'nin bu saldırıyı engellemeye çalıştığı" iddiası ile bu açıklamayı yan yana koyun. Ondan sonra şu "mazeretçi tayfa"nın gevelediklerini okuyun! Hala tüm ilişkileri baş aşağı gösteriyorlar; halkları aldatmaya çalışıyorlar. Hala başkentlerden, basın kürsülerinden yapılan açıklamaları doğruymuş gibi ele alıyorlar ve tüm dünyanın da bunlara inanmasını arzuluyorlar. İnanmayanların vay haline! Komplocular, ideolojik yaklaşıyorlar... her tür zıvalık!

Emperyalist-kapitalist devlet yöneticilerinin hiçbir sözlerine güven olmayacağını, kağıt üzerinde yazılı da olsa, altında imzaları da olsa, hiçbir anlaşmanın geçerliliğinin olmayacağını, bu sırtlan sürüsünün ancak örgütlü zor karşısında duraladığını, yalnızca güç dengelerini hesaba kattığının sayısız örneği önümüzdeyken, burjuva basın tekellerinin ve onların kuyruğunda sürüklenen zevatın sözlerinin bir hükmü yoktur!

Tüm bu çatışmalar, gerilimler birilerinin aklına öyle esti diye gerçekleşmiyor. Yahut geçici günlük çıkarlar peşinde koşmanın sonucu değil. Emperyalistler, çökmekte olduklarını görüyorlar. Bu çöküşü her çevre kendi bulunduğu yerden tanımlıyor. 500 yıllık Batı egemenliğinin çöküşü diyenler de var, "kurallara dayalı düzen tehdit altında" şeklinde ifade edenler de. Nihayetinde olan şey şudur. Kaba bir sömürgecilik ve ırkçılık temelinde doğan ve gelişen kapitalist uygarlık, o sömürgeciliğin aldığı yeni biçimlerle birlikte göçüp gidiyor. Bu sürecin önünü alabilmek adına tüm dünyayı felakete sürüklemeye çalışmaktan geri durmuyor. Özellikle son yirmi yıldır dünyanın her bir yanını ateşe atmaları bu yüzden. Ukrayna'dan Filistin'e, Lübnan'a; Sudan'dan Burkina Faso'ya, Mali'ye; Venezuela'dan Güney Çin Denizi'ne; Kore'den Tayvan'a... her yerde savaş, yıkım, gerilim var. Dahası, bir dizi alanda doğrudan nükleer felaketi çağırıp duruyorlar.

Lübnan'a başlatılan vahşi savaş bu bütünsel resmin önemli bir parçası. Gazze'yi yerle bir ettiler. Soykırım yaptılar. Zafer

kazanamadılar. Şimdi Lübnan'a aynısını yapmaya çalışıyorlar. Yine kazanamayacaklar! İşin "İsrail'in yaşamsal sorunu" kısmı üzerinde durmayacağız. Yılmaktan kurtulamayacağını, İsrail nüfusunun "taşınma yerleşimci" kısmının savaşın şiddetlenmesiyle ülkeden daha hızlı kaçacağını ve bunun İsrail için "yaşamsal bir sorun" teşkil ettiğini söyledik zaten. O açıdan, savaşların, çatışmaların nihai sonucu, İsrail'in kendi sonunu hızlandırmasıdır. Nokta!

Diğer taraftan, Lübnan üzerinden ya doğrudan İran savaşa sürüklenerek saldırının hedefi olacak, ya da bizzat İsrail İran'a yeniden doğrudan saldıracak. Tüm bunlar ABD emperyalizminin planı doğrultusunda yapılıyor. İsrail plan yapıp ABD'yi buna sürüklemiyor. Sorunu böyle koymak meseleyi baş aşağı koymaktır. Tam tersi doğru. ABD-NATO-Britanya planları yapıp bekçi köpeği durumundaki siyonist İsrail'i öne sürüyorlar. Daha Lübnan saldırıları başlamadan önce ABD, bölgeye inanılmaz bir deniz gücü yığıldı. Pasifik'teki ABD uçak gemisi filoları bile buraya kaydırıldı. Yetmedi. Bölgedeki işbirlikçi, gerici Arap ülkelerindeki askeri üslere ek ABD savaş uçakları gönderildi. Bunlar arasında F-22'ler var. Bu, apaçık bir hava üstünlüğü kurmak için tüm güçlerin bölgede yoğunlaştırılmasıdır. Ek asker sevkiyatı da yapıldı. Yani ABD planlamayı yaptı, hazırlıklarını tamamladı. İsrail saldırısı da buna göre başladı.

Dün gece itibarıyla, faşist Netanyahu'nun doğrudan İran'ı hedef alan açıklamaları özellikle dikkat çekti. BM genel kurulunda İran'ı tehdit edip kışkırtmaya çalışmıştı bu faşist katil. Dün de Lübnan'a kara saldırısı başlamadan önce "İran halkı yakında özgürleşecek" dedi. Aleni bir kışkırtma, ağır bombardıman, yakıp yıkmaya tehdidi... aklınıza ne gelirse.

Siyonist İsrail, kara birliklerini Lübnan topraklarına sokup işgale başlayarak savaşı resmen başlattı. Hepsi muzaffer komutan havasındalar. Ama son gülen iyi güler! Ataları Hitlerin akıbeti bunları bekliyor. Savaşı yayabilirler. Ama sonucu değiştiremeyecekler. Çünkü sistemleri çöküş içinde. Çünkü üzerine bastıkları zemin gün geçtikçe göçüyor.

Cehennem kapılarını açtınız, ama siz yanacaksınız! Ve halklar üzerinize kapatıp mühürleyecekler o cehennem kapılarını!



Filistin Devrimi Yenilmez

Editör

29 Eylül '24

Filistin halkının, Filistin devriminin yanısında kararlılıkla duran Lübnan Hizbullah'ının lideri Nasrallah'ı katleden siyonist, işgalci, katil İsrail zafer sarhoşluğu yaşıyor. Bu işgalci ve katil devletin başındaki faşist çete, Nasrallah'ı katlederek Filistin devrimi ve emperyalizme karşı savaşan Lübnan halkına karşı büyük ve kesin bir zafer kazandığını sanıyor.

Bu sevinç naralarıyla her gerici, faşist kafa gibi bu faşist çete de ahmak ve dargörüşlü olduğunu göstermekten başka bir şey yapmış olmuyor. Günü kurtarmaya çalışıyorlar; geleceklerinin yok olduğunu, uçurumun kenarında gezindiklerini görmüyorlar.

Her zaman Filistin devriminin yanısında duran, emperyalizme, özellikle de ABD-Britanya emperyalizmine ve onun Batı Asya'ya (Orta Doğu) saplanmış hançeri konumundaki siyonist İsrail'e karşı kararlılıkla savaşan Nasrallah'ın katledilmesi ne Filistin devrimini ortadan kaldırmır, ne de Batı Asya'da emperyalizme karşı savaş zayıflatır.

Ama tersi olacak! Şimdi milyonlarca insan ABD-Britanya, siyonist-işgalci İsrail ve geri kalan tüm emperyalist devletlere karşı savaşmak için bileniyor. Ne siyonist işgalci İsrail'in, ne de onun arkasına saklanan ama tüm bu vahşetin gerçek,

asıl sorumlusu olan ABD ve diğer emperyalistlerin bombaları, sürekli kendini yenileyen, sürekli ve sürekli artan bu milyonları bitirme gücünde. Filistin devrimi halktır, "Lübnan direnişi" halktır ve Pablo Neruda'nın dediği gibi, "biz halkız, yeniden doğarız ölümlerde".

Ahmak, kıyısında durdukları uçurumu göremeyecek kadar dargörüşlü bu katiller sürüsü "çürüyen diş, dökülen et" gibi "bir daha geri dönmek üzere yıkılıp gidecekler". Bir günde yüzlerce çocuk, kadın, genç, yaşlı insanı ağır bombardımanlarla öldürmenin kendilerine zafer getireceğini sanıyorlar. Oysa tam tersine, her bir bombardımanla kendilerine karşı kararlılıkla, ölümüne savaşacak yeni nesillerin doğmasına neden oluyorlar.

Nasrallah ve örgütü Hizbullah, Filistin devriminin bir dostuydu. Suriye'de emperyalistlerin IŞİD etiketiyle örgütlediği dinci-faşist çetelere karşı kararlılıkla mücadele yürüttü. Bu çetelerle işbirliği yapan İhvancı Hamas'ın aksine, Hizbullah Suriye'de bu çetelerin yenilmesinde önemli bir rol oynadı. Ayrıca bu grupun Lübnan'a sızmasını engelledi. Yalnızca bu değil. Bölgeye dair emperyalist planlara karşı sürekli bir mücadele içindeydi, bu yönüyle emperyalistler için ortadan kaldırılması gereken önemli bir engel olageldi. Uzun sözün kısası, o bizim anladığımız anlamda bir devrimci değildi. Ama konjonktürel olarak ilerici bir rol oynadığı kabul edilmelidir.

Nasrallah ve örgütü Hizbullah dünya görüşleri ve gelecek hedefleri bakımından uzunca bir süredir siyonizme ve emperyalizme karşı mücadele yürütüyorlar. Bu mücadelenin bütün bölge ve dünya halklarının yararına olduğu objektif bir olgudur.

Bununla birlikte, emperyalizme ve siyonizme ilişkin yaptığı şu değerlendirmenin son derece isabetli

olduğunu; emperyalizme ve siyonizme karşı mücadeledeki kararlılığının bu değerlendirmeden ileri geldiğini belirtmek gerekir. Şöyle diyordu bir konuşmasında Nasrallah:

"İsrail-ABD ilişkileri konusunda Arap dünyasında yaygın olan bir yanlış kanı var. Siyonist lobiyle ilgili şu yalanı tekrarlayıp duruyoruz: Yahudiler Amerika'yı yönetiyor ve gerçek karar vericiler onlar vs. Hayır, karar verici olan Amerika'nın kendisidir. Amerika'da büyük şirketler var. Petrol şirketleri, silah endüstrisi ve sözde "Hıristiyan-Siyonizm" üçlüsü var. Karar alma mekanizması bu ittifakın elindedir. İsrail eskiden İngilizlerin elinde bir araçtı, şimdi ise Amerika'nın elinde bir araç."

Evet, Leninistlerin sayısız yazıda işaret ettiği gibi, siyonist İsrail emperyalist devletlerin Batı Asya'daki çıkarlarının koruyucu ileri karakoludur. Bir araçtır. Siyonist İsrail'i ve onun başındaki faşist çeteyi gözbebekleri gibi korumalarının nedeni budur. Öyle ki, örneğin Avrupa ülkelerinde ve ABD'de Filistin bayrağı taşımak ve siyonist İsrail'i aşağılayan sloganlar atmak dahi yasaklandı.

Bir başka konuşmasında ise, Filistin sorununun çözümüne ilişkin şu tespiti yapıyordu:

"Eğer ideoloji ve hukuku, siyasi gerçekleri ve sahadaki ilişkileri birleştirmek istiyorsak, tek çözümün -burada kimseyi öldürmek istemediğimizi, kimseye adaletsiz davranmak istemediğimizi, adaletin yeniden tesis edilmesini istediğimizi belirtmeliyiz- tek çözüm, Filistin toprakları üzerinde Müslümanların, Yahudilerin ve Hıristiyanların demokratik bir devlette barış içinde yaşadığı tek bir devletin kurulmasıdır. Başka herhangi bir çözüm yaşayamaz ve sürdürülemez."

Evet, Filistin sorununun tek çözümü, Filistin topraklarında yaşayan bü-

Nasrallah ve örgütü Hizbullah, Filistin devriminin bir dostuydu. Suriye'de emperyalistlerin IŞİD etiketiyle örgütlediği dinci-faşist çetelere karşı kararlılıkla mücadele yürüttü. Bu çetelerle işbirliği yapan İhvancı Hamas'ın aksine, Hizbullah Suriye'de bu çetelerin yenilmesinde önemli bir rol oynadı.

tün ulus ve ulusal topluluk halklarının, dinsel toplulukların eşit, özgür, barış içinde yaşadıkları tek bir demokratik devletin kurulmasıdır. Filistin sorununun devrimci çözümü budur ve bundan başka kalıcı bir çözümü yoktur. Bugün, sol adına çoğu çevre tarafından savunulan iki devletli çözüm, çözüm değildir. Siyonist İsrail devletinin ne bir tarihi var, ne de geleceği. Onun gerçek varlık nedeni de yok.

Ne Filistin devrimi liderlerinin ne de onun gerçek dostlarının katledilmesi emperyalist devletleri ve onların bekçi köpeklerini kaçınılmaz sonlarından kurtaramayacak. Filistin topraklarında yaşayan emekçi halkların mücadelesine dayanarak bir devrim yenilmez. En kanlı katliamlar da emperyalistlere ve siyonist çetelere zafer getirmeyecek; Filistin devrimini yenmelerini sağlamayacak.

Çünkü "Biz halkız, yeniden doğarız ölümlerde!"



Sıradan İnsanlar Zamanı

C. Dağlı

Bazıları, insanların dünyanın birçok merkezinde değişim için ayaklanmasını şaşırtıcı buluyor. Böyleleri, insanı tarihte edilgen bir güç olarak görüyor. Böyle düşünen birinin her halk başkaldırısında şaşırmasında anlamayacak bir şey yok. Oysa tarihi yapan insanlardır. İnsanlar ne kadar koşulların ürünüyse, koşullar da o kadar insanların ürünüdür. İnsanlar, tarihte etkili bir güçtür. İtici bir güçtür. Değiştirici, dönüştürücü bir güçtür. İnsanlar yeni bir topluma geçmek amacıyla örgütlü, bilgili, bilinçli hareket ettiğinde, etkisini daha da artırır.

İnsanın etkili olması için, eski sistemle uzlaşma içinde olanları aşması gerekir. Eski olana saplanıp kalanlar, yeni gelişmeleri karşılayan bir yetenek gösteremezler. İnsanları harekete geçiren, etkili bir aktör durumuna getiren devrimci amaçtır. Emekçi insanın amacı, sınıfların kaldırılmasıdır. Toplumun köklü dönüşümüdür. Toplumun dönüşümü, devrimin özüdür.

Kapitalist sistemin dar toplumsal yapısı, insanın değiştirici dönüştürücü potansiyelinin tam anlamıyla açığa çıkmasının önünde engel oluşturuyor. İnsan, bu sistem tarafından, parça insan durumuna düşürülmüştür. İnsanın bütünlüklü, tam ve her yönden gelişimi, toplumun temelden dönüşümünü zorunlu hale getirmiştir. İnsanlar, kapitalizmin zincirlerinden kurtulduklarında kesinlikle daha ileri gidecektir. Bunun için tarihsel sıçrama gerekir. 1917 Sosyalist Ekim Devrimi'nde ve 40'lı yılların toplumsal devrimlerinde, yakın tarihlerin devrimlerinde olduğu gibi tarihsel bir sıçrama yani nitel değişim gerekir. Bu değişim, daha iyi şeylerin başlangıcıdır.

Devrimci teoriyle donanmış, emeğin kurtuluşu programı olan devrimci politik partide örgütlenmiş emekçi halktan insanlar, toplumu değiştiren bir güçtür. Birkaç örnekle bunun daha iyi anlaşılmasını sağlayabiliriz. Proleter devrimler çağını başlatan 1917 Ekim'ine varan devrim sürecinde Bolşevik Parti, Rusya işçi sınıfını ve proleter olmayan emekçileri devrimci teorisi ve devrimci siyasi mücadele içinde etkili bir güce dönüştürdü. Ve devrim süreci, devrimle toplumun dönüşümüne vardı. ÇKP, Çin'de köylülerden devrimci bir güç oluşturdu. Fidel Castro önderliğinde Küba Devrimi, o güne kadar hiç önem verilmeyen halkı, tarih değiştiren etkin bir güce dönüştürdü. Türkiye ve Kürdistan'da onyıllarca verilen devrimci



mücadelelerden geçen emekçi halklar, devrim sürecini devrime vardiacak bir militanlık ve etkileyici bir güç gösteriyor. Son zamanlarda, kitlelerin kapitalizme başkaldırısı kısa sürede hızla yaygınlaştı. Devrim süreci engellenemez bir güçle ilerliyor.

Birçok siyasi hareket, insanlardaki büyük değişimi hala göremiyor. Düşünceleri değişen insanlar, dünyaya başka bakıyor. Bu insanlar, kendilerini dünyayı değiştiren tarihsel hareketin bir parçası görüyor. Dolayısıyla, mücadelenin her sorununu birlikte tartışmak, görüş ortaya koymak, gerekirse eleştirmek istiyor. Bu insanlar karşısında inandırıcı ve ikna edici olmalıyız. Burjuvazi halkı kendi hedefi için bir güç olarak gördü. Halk ne zamanki, kendisi için bir güç oldu; o zaman tüm düzen güçlerini karşısında buldu. Tam da bu nedenle, burjuvazinin bütününe karşısına almadan kendi amacına ulaşamaz. İnsanlardaki bu apaçık değişime karşın, küçük burjuva sosyalist hareketler, insanları birer sayı olarak görüyor. Miting, yürüyüş, salon toplantıları gibi etkinliklerde kalabalığı oluşturan insanlara birer sayı olarak bakıyor. Böylece, değişimin ve gelişimin gerisinde kalmış oluyor. İnsanlar bu siyasetlerin kendilerine nasıl bir değer biçtiğini görüyor ve buna karşı haklı bir tepki gösteriyorlar. Halbuki, halktan

Birçok siyasi hareket, insanlardaki büyük değişimi hala göremiyor. Düşünceleri değişen insanlar, dünyaya başka bakıyor. Bu insanlar, kendilerini dünyayı değiştiren tarihsel hareketin bir parçası görüyor. Dolayısıyla, mücadelenin her sorununu birlikte tartışmak, görüş ortaya koymak, gerekirse eleştirmek istiyor.

insanlardaki büyük değişim, tarihi değiştirme mücadelesinde başlı başına büyük bir ilerlemedir.

Burjuvazi, onların tüm resmî kurumları, düzen partileri bu toplumun işçilerin ve köylülerin sömürsüne dayandığını yani toplumun gerçek ilişkilerini gizler. Çünkü, gerçekler onlara karşı. Gerçekler bizden yana. Bu yüzden burjuva ağız gerçekleri söyleyemez. Bu, onların sınıf çıkarlarına aykırı. İşçi sınıfı ise toplumun gerçek işleyişini açığa çıkarır. Bu konuda ezilen ve sömürülenleri aydınlatmak, işçi sınıfının kurtuluşu mücadelesinden ayrılamaz.

Burjuva partileri statükocudur. Eski düzeni savunur. Eger değişimden söz ediyorsa, kastettiği şey, bugünkü özel mülkiyet zeminleri üzerinde bir değişimdir. Onların değişim yönündeki her adımı, sömürü düzenine hizmet eder. O halde, gerçek değişimden, köklü toplumsal değişimden yana olamazlar. Statükocu bir sınıf olarak sürekliliği demagoji ve yalana başvururlar. Onların tüm politik programları sözleri ve kampanyaları, bu açıdan değerlendirilmelidir.

Burjuva ağız, toplum karşısında inandırıcı değildir. Toplum, yaşanan tüm kötülüklerden, burjuva sınıfı, siyasi iktidarı ve tüm düzen güçlerini sorumlu tutar. Yani yaşananların sonucu, egemen güç ve onların siyasi temsilcileri her konuda teşhir olmuştur. Buna karşın halktan insan, sıradan insan, toplum karşısında çok daha inandırıcıdır. Bütün düzen savunucuları bir araya gelse, gerçekleri savunan sıradan bir insan kadar inandırıcı olmaz. Toplumda güven sağlayamaz. Sıradan insan, etkin bir güçtür. Dünyayı değiştirecek bir güçtür. Sıradan insan var, sıradan insan var. Bugünün sıradan insanı önceki dönemin sıradan insanından eğitim, kültür, sosyal pratik, bilgi vb olarak daha donanımlıdır. Uzun zamandır dünyayı alt üst eden, başkaldıran bu insanlardır.

Sıradan insanlar arasında kapitalizme, artan, şiddetlenen baskılara karşı bireysel başkaldırı hızla yaygınlaşıyor. Devrimin gücünü, kendi saflarında toplanandan ibaret görenler, bireysel başkaldırının devrimdeki rolünü anlayamazlar. Sıradan insanların kendiliğinden bireysel başkaldırısı olmadan Gezi ve sayısız halk eylemi açıklanamaz. Yarın da halk ayaklanmaları, milyonlarca halktan insanın bireysel başkaldırısı tarafından oluşturulacaktır. Bireysel başkaldırı ne kadar yaygın, devrim o kadar halkın içinde derin kök salmış demektir. Bireysel eylemlerin, başkaldırının yaygınlığı, politik cesaretin insanlar arasında ne denli yerleştiğini, gerçekten yaygın cesaret gösterildiğini gösteriyor. Bütün bunlar, toplumun nasıl patlayıcılarla yüklü olduğunu ortaya seriyor.

Toplumu değiştirmeye yönelik başkaldırı, kapitalist dünyanın genelindedir. Devrimci durum, sistemin genelinde ortaya çıktı. Burjuvazinin yönetemez duruma gelmesinin yanında, kelimenin gerçek anlamıyla egemen olamaması yine genelde varolan bir durum. Başkaldırı, halk eyleminde olağanüstü bir durumun olması demektir. Bunun daha ileriye giden iki yeni örneği Nijerya ve Bangladeş'teki halk ayaklanmalarıdır. Aslında kapitalist dünyanın geneli, devrim yangını yerine çevrildi. Egemen sınıf, gerici

şiddetini ne kadar artırır, insanları hiçbir baskının önünde baş eğmiyor. Başkaldırının küresel düzeyde yaşanması, sistemin krizini derinleştiriyor. Yeni bir dünya, insanın etkin mücadelesinde biçimleniyor.

Alttakilerin ekonomik ve toplumsal sorunları yüzyılın en yıkıcı ekonomik kriziyle son derece keskinleşti. Burjuva güçler, durumu tersine çeviremez. Tersine, sermaye büyüdükçe, emekçilerin sorunları yıkıcı ve öldürücü boyutlar kazanıyor. Bugünkü iktidar, krizi en uç noktaya çıkardı. Dolayısıyla, alttakilerin sorunlarının keskinleşmesi de en uç noktada. Bu koşullarda halk ayaklanması kaçınılmaz olduysa, bunda anlaşılacak bir şey yoktur. Üsttekiler, alttakilerin sorunlarını çözemez. Çünkü, halkların karşı karşıya olduğu öldürücü koşulların kaynağı bu toplumsal yapıdır. Bu toplumsal durumda emekçilerin öfkesi daha bir şiddetlenir ve şiddetleniyor. Derecesi farklı olsa da, emekçi insanların ekonomik ve toplumsal sorunları, tüm kapitalist sistemde keskinleşmiştir. Antikapitalist eylemler ve eylemcilerin yoğunluğu her yerde artıyor. Tüm sistem baştan başa eylem alanı.

Eylemciler sloganlarıyla, eylemleriyle dünyanın sokaklarını çınlatıyor. Haykırıları meydanları dolduruyor, her eve, her işyerine giriyor, kendine çekiyor. Parlamento dışı eylemler temel, sonuç alıcı mücadele alanı oldu. Burjuva parlamentosu ise etkisizleşti. Kitlelerin dikkatleri sokaklara çekildi. Devrim için büyük bir değişim.

"Ekonomik gücün artan yoğunlaşması, bu tür çıkar çoğulculuğuna ya olanak vermiyor ya da buna çok küçük alan bırakıyor. Kararlar politik makamlardan önce alınıyor ve ekonomik bakımdan güçsüz olanlar karar alma süreçlerinin dışında tutuluyor. Tüm toplumsal konular, giderek artan ölçülerde ekonomik bakımdan güçlü olanların temsilcileri tarafından özel çıkarlar gözetilerek düzenleniyor. Kamusal denetim mekanizmaları etkili olamıyor. Bu yüzden güçsüzler, parlamento dışı sosyal hareketler olarak ortaya çıkıyor." (Holz)

Holz, emperyalist ülke parlamentolarını göz önünde tutuyor. Ama bir gerçeğe işaret ediyor. Asıl güç parlamentolarda değil. Asıl güç başka yerde. Güç, tekellerde. Borsada, sanayicilerde, bankalarda. Güç sahipleri parlamentonun dışında. Kendi çıkarları doğrultusunda aldıkları kararları, parlamentoya dikte ettirirler. Ezilen insanlar bunun farkında. Kendi isteklerini, ancak kendi eylemleriyle elde edebileceklerinin bilinciyle fabrikaları, sokakları ve meydanları dolduruyorlar.

Bu topraklarda parlamentonun

Son otuz yıllık dünya halklarının mücadele deneyimleri şunu ortaya koydu: Sokakta etkin olan, savaş cephesinde, tüm toplum üzerinde etkili olur, dünya halklarıyla eylemsel sıcak, canlı bağlar kurar. Buralarda ezilenler, kendi insiyatiflerini sonuna kadar kullanma olanağına sahip olur.

işlevi çok sınırlı ve varlığı göstermelik idi. Bugünkü iktidarla o da ortadan kaldırıldı. Parlamentoda muhalefete gevezelik yapma hakkı bile artık çok görülüyor. Bu hakkı kullananlar saldırıya uğruyor, linç ediliyor, hapse atılıyor. Muhalefet bile parlamentoda bir şey çıkmayacağını bildiği için, meydanlara inmek ihtiyacı duyuyor.

Bizde sınıf mücadelesi, parlamento dışında gelişti. Bunun uzun tarihi ve köklü gerekçeleri var. Burjuvazi egemenliği hiçbir zaman parlamentoya bırakmadı. Düzenin tüm kurumları, burjuvazinin çıkarlarının ve egemenliğinin aygıtları olarak iş başında oldu. Halklar, sokakta bizimle birlikte oldu daima. Parlamenter aklın, bu tartışmasız gerçeği anlamaması için sebepleri var. Onlar, devrimci mücadele dışındaki her çalışmayı ve taktiği, politik bir çizgi haline getirdiler.

Parlamenter akıl, kendi yolunda giderken, halklar ise devrimci yoldan, sokaklardan, çatışmalardan geçerek ilerliyor hedefine doğru. Alttaki insanlar sokakta, alanlarda, eylemlerde ortaklaşıyor, mücadele birliğini sağlıyor. Sokaklar, birleşik gücün olduğu savaş alanlarıdır. Burada bilincini, örgütlülüğünü geliştiriyor. Sokakta etkin olmak için örgütlü olmak gerekiyor. Sokakların artan önemi, emekçilerin iktidar hedefiyle hareket etmesidir. Sokakta etkin bir güç koyamadan, iktidar yüzü göremezler. ***Son otuz yıllık dünya halklarının mücadele deneyimleri şunu ortaya koydu: Sokakta etkin olan, savaş cephesinde, tüm toplum üzerinde etkili olur, dünya halklarıyla eylemsel sıcak, canlı bağlar kurar. Buralarda ezilenler, kendi insiyatiflerini sonuna kadar kullanma olanağına sahip olur.***

Sıradan insanlar, yeni yarınlar için her yerde eylemde. Şimdi sıradan insanlar zamanı.

Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz



LÜTFİYE BURCU KARA

CEMAL KARA

EVİRİM ÖZTEN



Adana



İstanbul

İzmir'de 25 Eylül sabahı evleri basılarak gözaltına alınan Mücadele Birliği muhabiri Lutfiye Burcu Kara, Devrimci Öğrenci Birliği'nden Cemal Kara, Yapı ve Yol İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Evrim Özten tutuklanarak cezaevine gönderilirken, Yapı Yol İş Sendikası Yetkili Örgütlenme Uzmanı Bahar Balcı adli kontrol şartı ile serbest bırakıldı.

Sosyalistlere, devrimcilere, yurtseverlere yönelik gözaltıların ve tutuklamaların başat gerekçesi olan "teknik takip" ve "gizli tanık", okurlarımızın da tutuklanmasının gerekçesi yapıldı.

Basılan yerler arasında Mücadele Birliği Gazetesi İzmir Temsilciliği bürosu da vardı. Büronun kapısı kırılarak basıldı, talan edildi, çeşitli materyallere, kitap ve arşivlere el konuldu. Muhabirimiz Lutfiye Burcu Kara ise İzmir otoparkında şehre girer girmez polis tarafından gözaltına alındı.

Gözaltılara 24 saat avukat kısıtlılığı getirildi. 24 saat sonra gözaltındaki müvekkilleriyle görüşen avukatlar, suçlamaların "bildiri dağıtımı, anmaya katılma, yazılama yapma ve basın açıklamasına katılma" temelli olduğunu öğrendi.

27 Eylül günü savcılığa çıkarılarak ifadeleri alınan okurlarımız tutuklama talebiyle Sulh Ceza Hakimliğine sevk edildi ve akşam saatlerinde "yasadışı örgüt üyeliği" suçlaması ile tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Devrimcileri tutuklayarak, baskı altına alarak, katlederek devrimi engelleyemeyeceksiniz. Baskılarınız bugüne kadar sökmedi, bundan sonra da sökmeyecek! Tutuklananlar derhal serbest bırakılmalıdır.

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

Zindanların karanlığında yoldaşlarımızı yalnız bırakmayalım. Kitaplarımızla, kartlarımız ve mektuplarımızla yanlarında olalım:

LÜTFİYE BURCU KARA

Şakran Kadın Kapalı Cezaevi Aliğa / İZMİR

CEMAL KARA

Kırıklar 1 Nolu F Tipi Cezaevi C90 Buca / İZMİR

EVİRİM ÖZTEN

Kırıklar 1 Nolu F Tipi Cezaevi C90 Buca / İZMİR

Suç Ortağı Zorlu'ya Boykot

Zorlu'ya Boykot Kampanya Grubu, Zsionist İsrail devletiyle Zorlu Holding'in işbirliğini protesto etmek için 28 Eylül günü akşam saatlerinde Metrocity AVM önünde toplanarak Levent'te bulunan holding binasına yürüdü. Zorlu Holding önüne ulaşıncaya basın açıklaması okundu.

"Dünyadaki her halk gibi; işgalci, sömürgeci ve ırk-ayırıcı bir rejim altında değil kendi toprağında özgürce yaşamak isteyen her yaştan binlerce Filistinli bu temel hakkını savunmanın bedelini canıyla ödedi, yüz binlercesi kalıcı biçimde yaralandı. Milyonlarca Filistinli bu hakkını hala savunmaya devam ettiği için her güne -kullanımı yasak silah ve bombalar dahil- öldürülme ihtimaliyle başlıyor." diyerek İsrail'in 21. yüzyılın en büyük insanlık suçunu işlerken yalnız olmadığını söyledi.

Pek çok devletin soykırım faili İsrail'e silah ve lojistik sağlamaya devam etmesi, işgal ve soykırımdan ekonomik fayda sağlayan birçok şirketin İsrail'e güç vermeyi sürdürmesinin bu soykırımı mümkün kıldığı söylenerek bu şirketlerden birinin Zorlu Holding olduğu vurgulandı.

Açıklama "Zorlu Holding resmen ve tamamen işgal devletiyle ilişkisini sonlandırana dek Zorlu'ya Boykot kampanyasını yürütmeye kararlıyız. Zorlu Holding, işgal devletiyle tüm askeri ve ticari bağlarını kesinceye kadar, Türkiye'deki Filistin dostu bireyleri ve kurumları, Zorlu Holding'i ve -başta Vestel ve Zorlu PSM olmak üzere- ona bağlı tüm kuruluşları boykot etmeye çağırıyoruz!" denilerek Filistin halkını selamlayan sloganlarla sona erdi.



Emperyalizm ve Siyonizm Yenilecek, Savaşan Halklar Kazanacak

Mücadele Birliği Platformu



El Aksa Tufanı savaşının başlamasının üzerinden 1 yıl geçti. Siyonist İsrail devleti emperyalizmin, bölge gerici devletlerinin ve dinci-faşizmin her türlü askeri, ekonomik, politik desteğine ve gerçekleştirdiği soykırıma rağmen Filistin halkına boyun eğdiremedi. Filistin halkına yönelik çocuk, genç, yaşlı, kadın ayrımı yapılmaksızın yapılan katliamlara, Gazze halkına dayatılan açlığa, hastalıklara, türlü işkencelere rağmen, Filistin halkı Siyonist düşmana karşı kararlıca savaşmaya devam ediyor.

Savaşın başlamasından bu yana Siyonist İsrail devletinin saldırganlığı sadece Gazze ile sınırlı kalmadı, işgal altındaki Batı Şeria'dan, Lübnan'a, Suriye'ye hatta Yemen'e kadar dönmüş bir şekilde saldırılar gerçekleştirdi. Ancak dünya halkları, başta Lübnan ve Yemen halkı olmak üzere Arap coğrafyasının yoksul emekçileri, savaşan Filistin halkının özgürlük mücadelesi ile bütünleşti. Uluslararası dayanışma, ortak düşmana karşı tutum alma sınırları aştı.

Bugün Siyonist işgal devletinin yeni bir saldırısına tanık oluyoruz. Filistin halkının özgürlüğü ve Gazze'deki katliamların sona erdirilmesi için savaşan Lübnan halkına karşı önce siber saldırılar, uçak bombardımanları şimdi ise karadan işgal ile tam teslimiyet dayatılmak isteniyor. NATO'nun ve emperyalistlerin çıkarları için bölgeye sokulan bir kama olan işgale dayalı bir yapay devlet

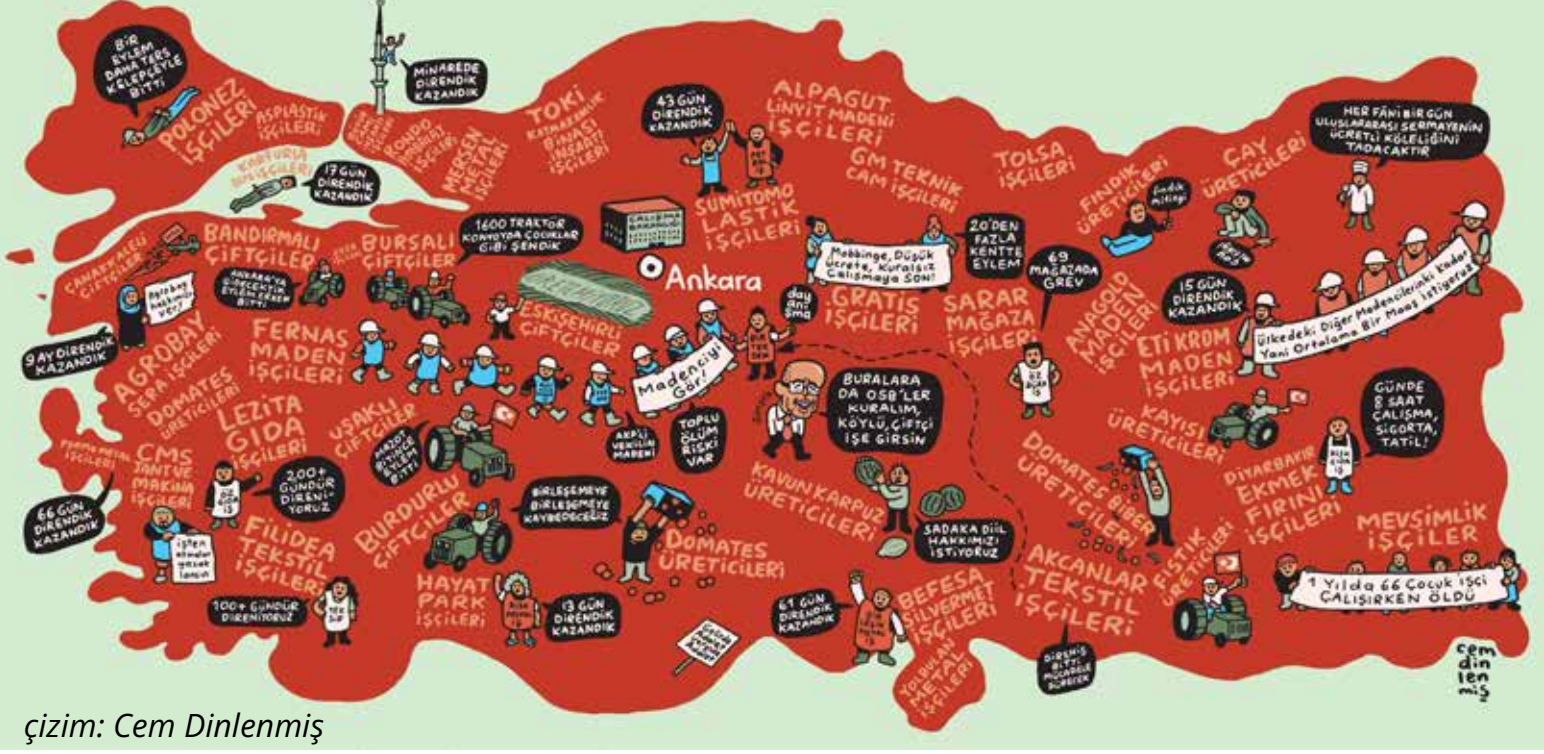
İsrail, 1982'de ve 2006'da Lübnan'ı iki kez işgal etti ve ikisinde de yenildi. Dünden bu yana karadan ve havadan başlatılan bu saldırganlık, iki haftadır Lübnan'da bini aşkın insanın ölümüne yol açan saldırıların daha kapsamlısı olarak devam ediyor. Şimdi emperyalizmi ve Siyonist, işgalci devleti yeni bir yenilgi daha bekliyor.

Bir yılı aşkın sürede Gazze halkına diz çöktüremeyen bu faşist çetenin başında olduğu, sermaye egemenliğinin en vahşi ve en yıkıcı hali olan bu karşı devrim odağına karşı Filistin ve Lübnan halkı ile eyleme dayalı dayanışma içinde olmalıyız. Tarihi boyunca Ortadoğu halklarına ve bölgedeki devrimci güçlere karşı tam bir karşı devrim merkezi görevini gören İsrail, bölge halklarının ve Türkiye, Kürdistan proletaryasının devrimci birliği ile tarih sahnesinden silinebilir. Şimdi Lübnan ve Filistin halkları için sokağa çıkma, dinci-faşizmin bu savaşta rolüne karşı durma, İsrail Siyonizmine karşı harekete geçme zamanıdır! Topraklarını her türlü barbarlığa rağmen terk etmeyen Filistin halkının mücadele ruhuyla şimdi sokağa, eyleme! Bu kan denizinin ufkundan kızıl bir güneş doğacak!

**İşgalci Siyonizm Yenilecek, Lübnan Halkı
Kazanacak!
Filistin Devrimi Zafere Ulaşacak!
Savra Savra Hatta Nasr!**

İşçi Sınıfı Sokakta

İŞÇİ VE ÇİFTÇİ EYLEMLERİ 2024



çizim: Cem Dinlenmiş

Esenyurt Eğitim Kampüsü'nde Eylem

İstanbul Esenyurt'ta Yapı & Yapı İnşaatın üstlenici firma olduğu Esenyurt Eğitim Kampüsü şantiyesinde çalışan Yapı & Yol İş Sendikası üyesi işçiler gasp edilen hakları için 27 Eylül günü şantiyede eyleme başladı.

İşçilerin eylemi sürerken şirket tarafından görüşme talep edildi. İşçiler ve sendika temsilcisinin yaptığı görüşme sonrasında işçilerin tüm hakları ödendi.

İnşaat işçileri, "Sendikamız sayesinde bir araya geldik ve haklarımızı aldık. Ancak birlik olduğumuzda haklarımızı alabildiğimizi bir kere daha gördük" dedi.

Elba Bant İşçileri Grevde

Tekirdağ'ın Çerkezköy ilçesine bağlı Veliköy Organize Sanayi Bölgesinde bulunan Elba Bant fabrikasında örgütlü Petrol-İş Sendikasına üye işçiler, 4 aydır süren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde Elba Bant ile anlaşmaya varılamaması üzerine greve gitme kararı aldı.

İşçiler, 1 Temmuz'dan itibaren geçerli olacak sözleşme için %110 zam talep ederken, Elba Bant patronu %43 zam teklifinde ısrar ediyor.

16 Mayıs'tan bu yana süren görüşmelerde özellikle ücret konusunda olumlu bir gelişme olmaması, işçilerin greve çıkma kararı almasını getirdi. Petrol-İş Sendikası üyesi 210 işçi, patronun iletişim kurmayı kesmesi üzerine 25 Eylül günü fiili olarak greve çıktı.

As Plastik'ten Suç İtirafı

İstanbul Hadımköy'de bulunan As Plastik fabrikasında Petrol İş Sendikası üyesi işçilerin grevi, 28 Eylül itibariyle 10. gününde.

Fabrikada 3'ü işyeri temsilcisi olmak üzere sendikalı 10 işçinin işten çıkarılmasının ardından 19 Eylül'de greve çıkılmıştı. 140 işçinin greve çıkmasıyla birlikte As Plastik'te üretim durdu. İşçiler, kovulan arkadaşları işlerine dönene kadar greve devam etmekte kararlılar.

Geçtiğimiz günlerde As Plastik patronlarından işçilere dönük bir saldırı daha gerçekleşti. Grevi kırmak ve işçileri işbaşı yapmaya zorlamak için telefonlara mesaj gönderen patronlar sendika ile TİS imzalamayacağını belirterek, sendika düşmanlığını itiraf etmiş oldu:

"Değerli Çalışanlarımız, Petrol İş Sendikası ile yapmış olduğumuz toplu görüşme süreci anlaşmama ile sonuçlanmıştır. Hiçbir şekilde sendika ile toplu sözleşme yapılmayacaktır.

Fabrika çalışmaya devam etmektedir. Sendikanın almış olduğu grev kararına katılmayan tüm işçilerimiz, fabrikaya gelip çalışmaya başlayabilir. Ayrıca sendikalı olduğunuz için çalışamayacağımıza dair söylentiler, gerçeği yansıtmamaktadır. Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu 64.

madde gereği, greve katılan işçiler işyerinden ayrılmak zorundadır.

Fakat greve katılmayan veya katılmaktan vazgeçenlerin, işyerinde çalışmalarını hiçbir şekilde engellenemez.

Hatta Anayasaya göre herkes çalışma hürriyetine sahiptir. Greve katılmayıp çalışmaya gelen işçileri engelleyen kişiler hakkında hukuki (İş Kanunu m.25) ve cezai yaptırımlar (Türk Ceza Kanunu m.117) mevcuttur. Şikayet halinde çalışmanızı engelleyen kişiler hakkında yasal yollara da başvurulacaktır."

Grevdeki As Plastik işçileri ise bu mesajı sosyal medya hesaplarında:

"Suç itirafı! As Plastik patronu işçilere bakanlık tarafından yetkisi verilmiş, anayasa tarafından güvence altına alınmış sendikasıyla toplu sözleşme yapma hakkını tanımayacağını söylüyor. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası tarafından verilen hakları tanımayacağını söylüyor!" diyerek paylaştı.

As Plastik işçileri işten atılan arkadaşları işe alınincaya kadar grevi sürdüreceklerini vurgularken, sendika yetkisinin tanınması ve TİS imzalanmasının da diğer talepleri olduğunu ve kararlılıkla mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

TOKİ Şantiyesi Durulmuyor

Malatya'da yapımı süren TOKİ şantiyesinde, Müstlenici firma Yıldızlar Grup tarafından 2 aydır ücretleri ödemeyen Yapı & Yol İş Sendikası ve Emegün Gücü Derneği üyesi inşaat işçileri 30 Eylül sabahı eyleme başladı.

İşçilerin ücretlerinin iki aydır ödenmediğini, sigortalarının asgari ücret üzerinden yatırıldığını, bazı işçilerin sigorta primlerinin hiç yatırılmadığını belirten Yapı Yol İş Sendikası, şantiyede eyleme başladıklarını, fakat görüşme için muhatap bulamadıklarını belirtti.

Ücretleri ödemeyen işçiler bir de şantiyeden çıkarılmak istendi.

Yapı Yol İş Sendikası temsilcileri şantiyedeki Yıldızlar Grup ofisine giderek "İşçilere 2 aydır ücret ödenmiyor. Bir de şantiyeden atmaya çalışılıyor. Biz hakkımızı istiyoruz" diyerek şirket yetkilileriyle görüşmek istediklerini belirtti.

Güvenlik görevlileriyle yaşanan tartışma ve şirket tarafından herhangi bir yanıt gelmemesi üzerine işçiler çöp konteynerleri ile yolu trafiğe kapattı. Jandarma işçilere barikatı kaldırmaları, aksi takdirde müdahale edecekleri tehdidinde bulundu.

Tartışma sürerken jandarma, şirketin bir temsilci ile görüşmek istediğini ilettili ve "Tamam bak görüşme sağlıyoruz. Yolu açın, yoksa biz açarız" dedi. İşçilerin cevabı ise "Temsilcimiz geri gelmeden buradan ayrılmayız. Temsilcimiz gelsin, durumu anlatsın, o zaman yolu açarız" diyerek kararlılıklarını vurguladı.

İşçilerden bir temsilcinin ve Yapı & Yol İş Sendikası temsilcisinin Yıldızlar Grup temsilcisiyle yaptıkları görüşme sonucunda akşam saatlerinde şantiyede bulunan işçilerin hakları ödenirken, şantiye dışında olan işçiler hakkında bir sonraki güne ödeme sözü verildi.

Ertesi gün haklarının ödeneceği sözü verilen işçiler şantiyeye çağrıldı. 1 Ekim sabahı şantiye önüne gelen işçilere Yıldızlar Grup yetkilileri ödeme yapmayacaklarını söyledi. Kilometrelerce yol katedip gelen işçiler Yıldızlar Grup'un bu tutumuna karşı eyleme başladı. Ancak çok kısa süre sonra eyleme geçen işçilere jandarma saldırdı. Yol İş Sendikası MYK üyesi Cabir Yeşildal ile birlikte 20 işçi gözaltına alındı.

Yapı Yol İş Sendikası, gözaltılara ilişkin sosyal medya hesabından "Hakkı gasp edilen işçiye değil, vergi kaçıran @YILDIZLARGRUP yönetimini gözaltına alın! Arkadaşlarımızı derhal serbest bırakın!" diyerek tepki gösterdi. Gözaltılar aynı gün akşam saatlerinde serbest bırakıldı.



Fernas İşçileri Ankara'ya Yürüyor

Manisa'nın Soma ilçesinde bulunan ve AKP Milletvekili Ferhat Nasıroğlu'na ait Fernas Madencilik'te çalışırken Bağımsız Maden İş Sendikasına üye oldukları için işten çıkarılan madenciler, eylemlerinin 31. gününde (26 Eylül) Ankara'ya yürüyüş başlattı.

"Patron vekil anayasayı ayaklar altına alıyorsa, bize kim eşit yurttaşlık yalanını satabilir" pankartı açan işçiler yürüyüşlerine sendika binası önünde başladılar.

Yürüyüş öncesi konuşan Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır, "Bizim yürüyüşümüz sadece Soma'daki işçilerin değil Türkiye işçi sınıfının yürüyüşüdür." diye konuştu.

Bağımsız Maden İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu da taleplerini şöyle sıraladı: İSİG önlemlerinin alınması, düşük maaşların Soma ortalamasına çekilmesi, sendikal hakların tanınması.

Maden işçileri, yürüyüşlerinin 2. gününde ilk durakları olan Akhisar Süleymanlı'dan yola çıktı. Akhisar'dan geçerek Gölarmara'ya yürüdü.

Saatlerce yürüyen madencilerden biri akşam üzeri baygınlık geçirirken, iki kişinin ayağında derin yaralar oluştu ve ambulans ile Gölarmara Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Yeraltında ölmek için yer üstünde ne olursa olsun yürümeye devam eden maden işçileri, Ankara yürüyüşünün 3. gününde Gölarmara'dan yola çıkarak akşam saatlerinde Salihli'ye ulaştılar. Burada da bir açıklama yapan Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır işçilerin taleplerini yineledi. Madenciler yürüyüşlerinin 4. gününde Salihli'den Kula'ya ardından Uşak'a doğru ilerlediler.

İşçiler eylemlerinin 35. Ankara yürüyüşünün 5. gününde Uşak'tan Afyon'a doğru yürürken "Soma'dan sesimizi duymadılar. Sesimizi duyurmaya Meclis önüne gidiyoruz. Haklarımızı almadan dönmeyeceğiz. Ölmek var dönmek yok" diyerek kararlılıklarını vurguladılar. 29 Eylül günü akşam saatlerine doğru Afyon'a ulaşan maden işçileri Zafer Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirerek "Kaymakamı, polisi, savcısı, hakimi, Türkiye'nin dört bir yanında görev yapacağız diye geliyor ama bazı yerlere geldi mi susmaya başlıyorlar. Patronları kollamaya başlıyorlar. Yasalar patronlara işlemiyor, bu işçilere işliyor. Patronlar için hiçbir yasa yok!" diyerek tepki gösterdi.

"Bu ayağının altı patlayan işçi alın terinin hakkını istiyor, fazla bir şey istemiyor. Bir maden işçisi 45-50 bin lira maaş alırken Soma'da arkadaşımız 34 bin lira maaş alıyor. Bir de burada patron AKP milletvekili. Sen bir milletvekilisin. Yemin ediyorsun, and içiyorsun. İşçimi koruyacağım, halkımı gözetceğim, kollayacağım, Anayasayı koruyacağım diye, yemin ediyorsunuz." diyen Genel Başkan Gökay Çakır, "Biz bu işçileri savunacağız. Ölmek var dönmek yok." dedi.

İşçiler, 2 Ekim Salı günü 10.00'da Ankara'da TBMM önünde olmayı planlıyor.

Bu Uzun Soluklu Bir Mücadele

Çeviri Kolektifi

Lübnan Komünist Partisi Dış İlişkiler Başkanı Omar Deeb ile Sawt al-Shaab (Halkın Sesi) Radyosu'nda son siyasi gelişmeler ve Lübnan'a yönelik Siyonist saldırganlık hakkında yapılan radyo röportajın çevirisini sizlerle paylaşıyoruz.



Siyonist düşman, Batı Şeria, Kudüs ve Lübnan'daki Filistinlilere yönelik günlük saldırıların yanı sıra yaklaşık bir yıldır Gazze'deki Filistin halkına karşı soykırım savaşı yürütüyor. Bu, 70 yılı aşkın süredir devam eden suç, cinayet, vahşet ve yerinden edilmenin bir uzantısıdır. Bugün düşman, Lübnan'a yönelik saldırganlığını sürdürerek bölgedeki en güçlü askeri ve güvenlik gücü olma rolünü pekiştiriyor. Lübnan'da tanık olduğumuz, bu bağlamın bir parçasıdır. Her ne kadar şu anda güneydeki ve Bekaa'daki halkımızı hedef alsada da, bu savaş tüm Lübnan'a ve tüm Lübnan halkına yönelik bir savaştır. Nihai hedef, tüm Lübnan'ı ve halkını kontrol altına almak ve bölgemize yönelik daha geniş Amerikan projesiyle uyumlu olan Siyonist gündeme doğru yönlendirmektir.

Amerikan Projesi ve Yeni Orta Doğu üzerine ne söylüyorsunuz?

Siyonist düşmanın şu anki hedefi, coğrafi olarak olmasa da siyasi, güvenlik ve ekonomik anlamda "Büyük İsrail'e ulaşmaktır. İsrail, bölge üzerindeki kontrolünü genişletmeyi, komşu ülkelerle ilişkilerini normalleştirmeyi ve ekonomik olarak bütünleşmeyi amaçlayan emperyal bir bölgesel güç olma peşinde ve bu da bölgeye yönelik Amerikan projesiyle uyumlu. On yıllardır, özellikle de Sovyetler

Birliği'nin çöküşünden sonra, Amerika bölgemizdeki ulus devletleri -yönetimleri, hükümetleri ve orduları olan egemen devletleri- zayıflatmaya ve parçalamaya çalışmıştır. Herhangi bir rejime karşı duruşumuz ne olursa olsun, ABD bölgemizde birçok yerde başarılı olmuştur. Bu devletleri zayıflatmak Amerika'nın onları kontrol etmesini kolaylaştırmakta ve mezhepsel, etnik ve ulusal hatlar boyunca bölmektedir. Bu bölünme hem Amerikan hakimiyetini hem de Siyonist etkiyi kolaylaştırarak daha fazla ülkeyi normalleşmeye doğru itiyor. Ne yazık ki pek çok Arap rejimi ve hükümetinin bu yolu izlediğini gördük. "El Aksa Tufanı" operasyonu bu hükümetlerin sürüklenişini durdurmuş olsa da, düşman şimdi planını ilerletmek için direniş hareketlerine ve bölge halklarına saldırarak inisiyatifi yeniden ele geçirmeye çalışıyor.

Bizim için bu, uzun soluklu bir mücadele. Farklı aşamalarda zaferler veya yenilgiler olabilir, ancak çatışma devam etmektedir. Savaşın şu anki yoğunluğunda, mevcut koşulları kalıcı veya değişmez olarak değerlendirmemeliyiz. Filistin halkı on yıllardır direniyor ve Gazze'deki halkımız bir yıldır soykırıma varan bir savaşla karşı karşıya. Bizi de bu düşmanla uzun bir yüzleşme bekliyor ve zaferimiz, önemli askeri ve sivil kayıplar versek bile, direncimiz ve boyun eğmeyi reddetmemiz

sayesinde gelecek. Bu savaşta kilit nokta, Lübnan'a -hükümetine, siyasi güçlerine ve halkına- dayatılan siyasi koşullara teslim olmamaktır.

Dünyada çoklu kutuplardan bahsederken, Çin ve Rusya'nın rolü ne olacak?

ABD'nin hakimiyetine meydan okuyacak yeni devletlerin ve güçlerin ortaya çıktığı büyük küresel değişimler yaşanıyor, ancak bu değişim yavaş ilerliyor. Bu ülkelerin birçoğunun kendi bölgelerinde öncelikleri var. Saldırganlığa karşı çıkmalarını ve ateşkes önerileri gibi siyasi çözümler bulma çabalarını olumlu bilsak da, bu ülkelerin şu anda sınırlı etkilerinin olduğunu ve kararlı eylemlerde bulunamadıklarını da kabul etmeliyiz. Pek çok Lübnanlı ve Filistinli bu çatışmada yalnız bırakıldıklarını düşünüyor. Büyük güçlerde de bir çaresizlik ve yetersizlik hissi var. Bölgedeki birçok halka karşı açık bir soykırıma tanık oluyoruz ve ABD'nin desteklediği İsrail bu savaşı kazanırsa, bölgedeki ve dünyadaki güç dengeleri uzun bir süre için değişecektir. Bu ülkeler tavrı almalı; askeri olarak müdahale etmelerine gerek yok ama siyasi ve diplomatik olarak hareket edebilirler. İsrail'i yaptırımlarla tehdit edebilir, ilişkileri kesebilir, ticareti durdurabilir ve uluslararası konferanslar düzenlemek için inisiyatif alabilirler. Harekete geçme kabiliyetine sahipler ancak şu anda çok azını yapıyorlar.

İran'ın rolü üzerine: Bu eksen nasıl güçlendirilebilir ve daha büyük bir ivme kazandırılabilir?

İran ve diğer bölge devletlerinin yanı sıra Arap devletleri, halkları ve hükümetleri, sol güçler ve İslami, ulusal ya da yurtsever direniş hareketleri gibi bu bölgedeki tüm ülkeler ve halklar arasında dayanışma ve işbirliğine her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyulmaktadır. Son günlerde Gazze ve Lübnan'da gördüğümüz gibi halklarımız katlediliyor. Her ne kadar terk edilmişlik hissi olsa da bu halklar yalnız bırakılmamalıdır. Önümüzdeki günlerin aksini kanıtlanmasını ve Lübnan ve Filistin halklarını destekleyen Arap, ulusal ve uluslararası bir uyanışa yol açmasını umuyoruz. Şimdi değilse ne zaman? Eğer düşmana karşı Lübnan halkının yanında durmanın zamanı gelmediyse, bu hiçbir zaman gerçekleşmeyebilir.

Güç dengesi korkusu pek çok kişinin tereddüt etmesine neden olabilir, ancak bu tereddüdün bedelini ödüyoruz. Artık yalnızca halkımızın direncine ve direniş kapasitesine güveniyoruz. İsrail'in 1978'de güney köylerini işgal etmesi ve 1982'de Beyrut'u işgal etmesi gibi daha zor zamanlarla karşılaştık. Direndik, Komünist Parti'den, ulusal güçlerden ve ulusal hareketten kahramanlarla Lübnan Ulusal Direniş Cephesi'ni kurduk. Bu güçler Arap ulusunun ve Suriye'nin desteğiyle, sosyalist blok ve yardım sağlayan Sovyetler Birliği'nin desteğiyle direndi. Ancak başarılarının temelinde sahadaki güçleri, halklarıyla olan bağları ve anavatanlarına olan güvenli ve bu toprakların savaşçıları olmaları yatıyordu.

Bu uzun vadeli çatışmanın koşullarının nihayetinde halkımızın düşmana karşı direncini ve direnişini destekleyeceğini umuyoruz. Parti olarak bu savaşta halkımızın direncini desteklemek, yerinden edilmiş kişilere ve mültecilere tıbbi yardım, barınma ve daha fazlasını sağlamak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz. Ayrıca hem Lübnan'da hem de yurt dışında, halkımız için mümkün olduğunca fazla siyasi ve medya desteği toplamak için siyasi olarak çalışıyoruz ve Filistin halkı için yaptığımız gibi dünya çapında dayanışma kampanyaları başlatıyoruz. Bu çabalarımızda kararlıyız, ancak

asıl önemli olan halkın direnci ve direnişin, düşmanın boyun eğmeyi dayatma ve Lübnan'ı Gazze'deki Filistin halkını desteklemekten alıkoyma hedeflerini boşa çıkarma becerisidir.

Lübnan'daki yönetim krizi, Hizbullah'ın rolü ve cumhurbaşkanlığı seçimlerinin gecikmesi üzerine ne demek istersiniz?

Devletin ve kurumlarının devamlılığını sağlamak için bir ay önce olmasa bile boşluğun ilk gününden itibaren bir cumhurbaşkanının seçilmesi gerektiğine inanıyoruz. Devletin çöküşü daha fazla parçalanmaya ve gerilemeye yol açar. Ancak iç çatışmalar tek bir grubun üzerine yıkılamaz. Parlatonun yapısını çok iyi biliyoruz. En güçlü partiler bu seçimleri engelleyenlerdir. Ancak bu yüzleşme anında, iç çatışmaların bir kenara bırakılması gerektiğine inanıyoruz. Lübnan halkı ve siyasi güçler arasında ulusal birliğe odaklanılmalıdır. İktidardaki güçlerle siyasi farklılıklarımız olduğunu herkes biliyor, ancak şimdilik bu anlaşmazlıklar ertelenmelidir.

Ülkemizin kaderini tehdit eden bir varlık yokluk savaşının içindeyiz ve bu uzun ve son derece sert bir savaş olacak; Gazze benzeri yeni bir senaryoyu tekrarlamak isteyebilirler. Tıpkı Filistin halkını ve farklı siyasal örgütleri birleşmeye çağırığımız gibi, şimdi de bu

saldırganlığa karşı koymak için ulusal bir temele dayalı Lübnan ulusal birliği çağrısında bulunuyoruz. Tüm iç siyasi anlaşmazlıklar çözümsüz kalabilir, ancak bunların hemen ele alınması ertelenmelidir. Elbette, savaş zamanlarında bile bir cumhurbaşkanı seçmek ve daha fazla vergi ve kesinti isteyen bütçeleri reddetmek de dahil olmak üzere devletin sürekliliğini sağlamak için her türlü çabayı göstermeye çağırıyoruz. İşçiler, emekçiler, kamu ve özel sektör personelleri için asgari yaşam standartlarının ve ücretlerin sağlanması da önemlidir. Bu güçler bu hedefler için çaba göstermelidir. Ancak, bizimle diğer güçler ve bu güçlerin kendi aralarındaki siyasi çatışmalar bir kenara bırakılmalıdır. Bugün öncelikli odak noktası, saldırganlığa karşı koyacak ulusal bir temele dayanan Lübnan ulusal birliği olmalıdır, çünkü bu aşama belirleyici ve zorunlu olandır.

Son günlerde Gazze ve Lübnan'da gördüğümüz gibi halklarımız katlediliyor. Her ne kadar terk edilmişlik hissi olsa da bu halklar yalnız bırakılmamalıdır. Önümüzdeki günlerin aksini kanıtlanmasını ve Lübnan ve Filistin halklarını destekleyen Arap, ulusal ve uluslararası bir uyanışa yol açmasını umuyoruz.



Zafer Direnişin ve Direnenlerin Olacaktır

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) eski Politbüro üyesi Dr. Meryem Abu Dakka ile geçtiğimiz günlerde Lübnan'da yaşanan çağrı cihazı saldırısı ve yaşanan katliam üzerine ne düşündüğünü ve Lübnan - İsrail arasında yaşanan gelişmelere FHKC'nin nasıl baktığını konuştuk.

Mücadele Birliği Gazetesi adına yaptığımız bu görüşmede, Meryem yoldaşın anlatımlarını paylaşıyoruz:

İşgalcilerin Filistinlilere karşı uyguladığı imha savaşı başlangıcından bu yana özel olarak Gazze'deki Filistin halkına ve genel olarak tüm Filistin coğrafyasına yöneltilmiştir.

Bu savaş, bölge olarak Gazze'de gerçekleşen, ama asıl olarak tüm Arap ulusuna ve Arap coğrafyasına yayılmak istenen, dünya çapındaki güçlerle yürütülen bir savaştır.

Bu nedenle direniş eksenine doğal bir bağı var. Çünkü işgal, her bölgeyi tek tek ayırıp, direniş ekseninin tırnakla et gibi olan birliğini parçalamak istiyor ve direniş ve onun Filistin halkının güçlü direngenliğini, bağrından sürekli yeni savaşı güçler çıkarabilmesini ortadan kaldırmak için ısrarlı bir girişimde bulunuyor.

Direniş ilk kez işgale derinlemesine darbeler vurabildi ve Gazze topraklarında düşmanın burnunu yere sürtebildi. İşgal neredeyse bir yıl sonra hiçbir hedefine ulaşamadı. Bu nedenle insani ve maddi kayıplara ek olarak, yaşadığı bu acizliği, korkunç katliamları büyüterek örtmeye çalıştı. Destek cephesinin Gazze ve Filistin'in yalnız olmadığını göstermesi ve işgal güçlerini dağıtması karşısında işgal ordusu evleri, okulları, hastaneleri, alt yapıyı, camileri ve kiliseleri vurarak çocukları, kadınları öldürdü.

Bu çaresizlik karşısında ve direnişin gücü, efsanevi kararlılığı ve halkın kucaklamasının gücü ışığında, işgalin askeri düzey ile siyasi düzey arasındaki iç çatışmaları arttı. Direnişe verilen kitlesel destek sayesinde uluslararası kamuoyunda işgalin çirkin yüzü dünya önünde teşhir edildi, bu işgalin ve liderliği savaş suçluları ve bir halkı imha etmeye çalışanlar olarak yargılandı.

Tüm bunlar, faşist işgal liderlerinin Lübnan'da bir başarı elde etmek ve Hizbullah'ı vurarak partiyi kapsamlı bir savaşa dahil etmek için yeni cephe açmasına neden oldu. Ancak Amerika, seçimlerin ön gününde olduğu için ve bu çatışmanın sonuçlarına ilişkin beklentiler nedeniyle bunu istemiyor. Amerika, özellikle de Siyonist



ordunun gücünün tükenmiş olması ve Yemen, Irak, Suriye vb. yerlerdeki destek cephesinin müdahaleleriyle düşmanda oluşan belirsizlik durumu, birçok askerinin hizmet dışı kalması ve düşman topraklarında görülen isyan vakaları nedeniyle savaşın yayılmasını istemiyor.

Bu, 2006 savaşında Hizbullah'ın gücünü tecrübe ettiği ve şimdi Hizbullah'ın gücünün kat be kat daha fazla olduğunu anladığı için, onunla yüz yüze gelemeyen bir düşman için korkakça bir yöntemdir ve onlar da bunu bilmektedir.

Gazze Dersi, bu işgalciye dize getirip Gazze'nin çamurunda boğduysa, müttefikleri Suriye ve İran'dan destek ve imkân sağlayabilme potansiyeline sahip Hizbullah'ın durumu nasıl olacak?

İşgalci, bunun partiyi (Hizbullah Ç.N.) felç edeceğini düşündü, ancak parti düşmanın bu gözü dönmüş saldırganlığını fırsata çevirdi ve işgale "Bizi öldürmeyen darbe, bizi güçlendirir" dedi. Düşman, halkı partiden uzaklaştırmak istedi. Parti ise halkın direnişin arkasında güçlü bir şekilde kucaklaşmasını sağlayarak ve Lübnan'ı tüm inanç kesimleri ve siyasi akımlarıyla direnişinin arkasında birleştirerek düşman darbesinin geri tepmesini sağladı.

Bu bombalı saldırılardan çıkarılacak en önemli ders, tüm Batılı şirketleri ve elektronik sanayilerini boykot etmenin ve kendi cihazlarımızı kendi imkânlarımızla üretmenin zamanının geldiğidir. Düşmanlarımızın sanayisinin tüketicisi olmamak ve onlara güvenmemek gerekli; çünkü onlar tüm davranışlarıyla

bizim düşmanımızdır ve alçak işgal devletini desteklemektedir. Bu onların sanayisidir ve Arap ulusunun imkânlarını kontrol etmek ve parçalanmasına hizmet etmek için vardır.

Tüm araçlarımızın güvenliğini gözden geçirmeli ve bu faşist işgalciye destekleyen tüm şirketleri ve tüccarları ifşa etmeliyiz.

Bu darbe, acı verici olsa da bir açıdan bizler için öğretici de olabilir, Partiyi ve direniş eksenini ele alınması gereken eksikliklere karşı uyarılmıştır. Ayrıca bu saldırı, işgali ve işlediği suçları tüm dünyanın gözleri önüne serdi.

İşgale, işlediği suçlara rağmen Gazze cephesinin Lübnan, Yemen, Irak, Suriye cephesinden ya da işgale karşı verilen herhangi bir özgürlük mücadelesinden ayrı tutulamayacağını da göstermiş oldu.

Gazze'nin, Lübnan'ın, Suriye'nin ya da Yemen'in zaferi, Arap ulusunun ve dünyadaki tüm özgür insanların zaferidir.

Tarihin çok önemli bir anındayız: Gericiler güçlerin özgürlük ve hakikat güçlerine karşı mücadelesine tanık oluyoruz. Dolayısıyla fedakarlıklar ne olursa olsun, zafer direnişin ve direnenlerin olacaktır.

Zafer ve özgürlük için savaşmanın ve onu kazanmanın bedeli çok ağırdır. Bu bedel, var olan bu faşist işgalciye karşı her dakika dökülen saf kandır.

Bu nedenle, Arap ulusumuzun tüm evlatları Amerika Birleşik Devletleri liderliğindeki küresel emperyalizmin hukukunun ve korumasının dışında yaşadığını bilerek konumlanmalıdır.